

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی معماری ارگانیک و معماری پایدار در معماری سنتی ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

علی کارگر - دانشجوی رشته معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان

لیلا شیری آذر - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی واحد صوفیان، گروه معماری

خلاصه مقاله:

مفهوم پایداری در دهه 1970 میلادی، نتیجه آگاهی بشر نسبت به مسائل محیط زیست و مشکلات فرهنگی- اجتماعی و اقتصاد میباشد. یکی از مهم ترین اهداف توسعه پایدار و معماری ارگانیک، حفظ طبیعت و اصلاح نگاه به آن است و تجلی توسعه پایدار در حوزه محیط ساخته شده، معماری پایدار نامیده میشود. آنچه که در این مقاله مورد توجه قرار گرفته است، رویکرد معماری پایدار نسبت به مسائل محیطی است؛ هر چند که جدا کردن این موضوع از سایر جنبه های اقتصادی، فرهنگی واجتماعی، کاری دشوار است. هدف این تحقیق، جستجوی نظریه های زیست محیطی توسعه پایدار و معماری پایدار می باشد که در نهایت در مقایسه با برخی از نگرش ها و دیدگاه ها نسبت به طبیعت قرار می گیرد تا نواقص آن تکمیل گردد. متن حاضر با استفاده از مطالعه تطبیقی و تحلیلی روش های موجود در مراجعه به سنت های معماری ایرانی، به شناخت نقاط ضعف و قوت آنها می پردازد، به این ترتیب در این مقاله سعی گردید تا ویژگی های معماری سنتی ایران بررسی شود تا بدین طریق به ارتباط معماری سنتی در جهت استفاده بهینه از انرژی و پایداری اشاره کرد. بنابراین ابتدا به مفاهیم و تعاریف معماری ارگانیک و معماری پایدار میپردازد. چارچوب نظری تحقیق حاکی از این است که فضاهای معماری در هر اقلیم درگذشته به صورت قابل ملاحظه ای تحت تاثیر محیط قرار داشته اند و عوامل متعددی در معماری سنتی ایران تأثیرگذار بوده اند. در این مقاله سعی بر آن است تا با روش توصیفی و استفاده از منابع کتابخانه ای به بررسی معماری پایدار و معماری ارگانیک در معماری سنتی ایران بپردازیم. نتایج تحقیق حاکی از آن است که وجه مشترک معماری سنتی و معماری پایدار، استفاده بهینه از منابع موجود در طبیعت بدون آسیب رساندن به طبیعت است.

کلمات کلیدی:

معماری ارگانیک، معماری پایدار، اقلیم، خانه، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/410359>

